

ՏԱՍՆԵՐԿՐՈՐԻ ՏԱՐԻ

ՄԵՆԿ

Տարեկան գինը 10 բուրլ, կէս տարվանը 6 բուրլ:
Առանձին համարները 5 կոպէկով:
Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:
Օտարաբաղադարձիք դիմում են ուղղակի
Тифлисъ. Редакція «Менк»

Խմբագրատունը բաց է առևտուրան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տոն օրերից):
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:
Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԻՎԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նամակ կողմից: Ներքին լուրեր: ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: «Русскій Кургере» լրագրի կ. Պոլսի թղթակցութիւն: Արտաքին լուրեր: ՀԵՌԱՊԻՆՆԵՐ: — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ: — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ: Մի կտոր իմ յիշատակարանից:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԿՈՂՄԻՑ

Հոկտեմբերի 8-ին

Վարդապետ Սուրբ Խաչի նախնային օրը հայոց եկեղեցին տօնում է սուրբ Գեորգի զօրավարի տօնը: Սուրբ Գեորգի անունով Հայաստանի դանազան կողմերում շատ եկեղեցիներ կան շինած և ամեն տեղ տօնին լինում են մեծահանդէս ուխտագրութիւններ այդ եկեղեցիները շարքումն է և Բագրատի եկեղեցին:

Բագրատի գիւղը գտնվում է Ղարսի վիճակի մէջ, Ախուրեան (Արփաշա) գետի վրա: Գա Սանատրակի յաջորդ Երուստոյ Բ-ի շինելու տուած (Գրիտոսի 65 թուականին) Բագրատի քաղաքն է, որի մէջ նա կանգնել էր տուել բոլոր կուռքերի արձանները: Գա այժմ մի փոքրիկ գիւղ է 40-ի չափ աներով, բոլորն են հայ:

Ախուրեանը այդ կողմերում հոտում է մի խոր և նեղ ձորի միջով: այդ ձորի երկու կողմերից տարածվում է ընդարձակ դաշտը, որ աւելի մի տարածարժի է նմանում: Բագրատը շինված է այդ սարահարթից ձորի խորքը իջնող գագաթի վրա: Սուրբ Գեորգի մասի վրա: Մի նեղ և սրբուհուր ճանապարհ տանում է գիւղից դէպի վեր: Այդ տեղ, գիւղից փոքր բարձր, կայ մի փոքր հարթ տեղ մի գեղեցիկաչէն եկեղեցու աւերակով: Այդ եկեղեցու միայն մի կողմի պատն է ամբողջ մշակույթ, որի սրբատաշ քարերի վրայի արձանագրութեան թուականը ՉԾ է: Եկեղեցու շուրջը ծածկված է աների հին աւերակներով:

Այդ տեղից նոյն նեղ և սրբուհուր, և մի և նոյն ժամանակ քարտ ու դժուար ճանապարհը տանում է աւելի բարձր մի առանձնացեալ բլուրի գագաթը: Այդ ամուր և առանձնացեալ բարձրութեան վրա շինված է սուրբ Գեորգի եկեղեցին, որ այժմ համարեն կրակործան է: Արտա-

քուտ աչքի են ընկնում նրա սրբատաշ քարերով շինած պատերը, իսկ ներքուստ նա մի փոքրիկ անշուք եկեղեցի է, հողէ ու փայտեայ տանիքով ծածկված: Սեղանի ձախ կողմից մի փոքրիկ դռնակ ներս է տանում փոքրիկ խորանի ներքը, ուր ամփոփված է մի գերեզման (իբր ս. Գեորգի): Ոչ եկեղեցու պատերի վրա և ոչ բակի մեծամեծ խաչքարերի վրա են չը գտայ ոչ մի արձանագրութիւն: Եկեղեցին այժմ Բագրատի միակ ծխական եկեղեցին է: Այս տարվայ տօնին նրա արդիւնքին վերահասու լինելու համար էջ միանշի տնօրինութեամբ եկած էր Բեչքիլիսի վանքի վանահայրը:

Սուրբ Գեորգի տօնը այս տարի սեպտեմբերի 24-ին էր: Նոյն օրը բոլոր շրջակայ տեղերից ուխտագրների մեծ թաղմութիւն էր հաւաքվել Բագրատ: Արդարաբար ուխտագրների մեծամասնութիւնը արդէն տօնի նախընթաց օրից պատրաստ է լինում այնտեղ, բայց և տօնի օրն էլ շարունակում են գալ մերձակայ տեղերից:

Այն օրը գիւղը մտնելով դեռ հեռուց մենք տեսնում էինք մարդկանց ահալին թաղմութիւն: հաւաքված տանիքների, հրապարակների և փողոցների վրա: Մի տեղ փոքրիկ-մանուկ լարախաղացն էր ապշեցնում ուխտագրներին իր ճարտիկ խաղերովը, միւս տեղ երիտասարդները խուճրէր Երաժշտներին շրջապատած պարում էր ուրախ ուրախ և բարձր ձայնով: Մի խոսքով ուր և նայէիր մարդկանց և կանանց ու օրիորդների թաղմութիւն էր: Գիւղի մէջ չէր մնացել ամենեկին մի դարձակ տեղ. գիւղացիների տները չէին բաւականացել ուխտագրներին, ուստի և նրանց մեծ մասը իջել էր գիւղից ներքե, Ախուրեանի ափին, այգիների մէջ: Ուխտագրներ եկել էին, բացի շրջակայ տեղերից և ամբողջ Երազեալից— Ղարսից, Ալեքսանդրապոլից, Կաղզուանից և Երևանի գիւղերիցն էր: Այնտեղ խառնվել էին հայեր բոլորովին քրդական, օսմանեան, վրացի և եւրոպական հաղուստներով: Նոյնչափ էլ այդ լատեռ էին կանանց և աղջկանց հագուստը ու դարդերը: Մենք տեսանք կանայք և աղջկանք, որոնք այտերի կամ քթերի վրա մահախիտների նշանների պէս փոքրիկ նշաններ (ТАТУИРОВКА) ունէին, տեսանք և աղջկանք, որոնք քթերի վրա արծաթէ դարդեր ունէին խրած:

Արեւ մտնելուց յետոյ էլ ուրախութեան աղաղակները շարունակվում էին դեռ երկար ժամանակ, իսկ տեղ տեղ շարունակեցին ամբողջ գիւղերը: Այդ ժամանակ, երեկոյան մութն ընկնելուց, գիւղի մի հրապարակի վրա թէ տեսնական և թէ ուխտագրութեան եկած դանազան կողմերի օրիորդներ ու նորահարներ ձեռք առնում շրջան կազմելով սկսեցին տեղական «լէշն»: Խուճրէ փոքր առ փոքր մեծացաւ, օրիորդներին ու հարսերին ընկերակցեցաւ երիտասարդների մի խումբ էլ և սկսեցին երգել հերթով— մէկ երիտասարդների խումբը, մէկ օրիորդներինը: Երգում էին հայ բաւարով խառն տաճկերէն կուլալէտներ: Օրիորդների ներդաշնակ ձայնը, նրանց հետզհետեւ ոգեւորված պարը հրացնում էր ուխտագրների թաղմութեանը և երկար, շատ երկար օրը զորդեցնում էր այդ լէշն:

Հետեւեալ օրը, կիրակի կէս օրից յետոյ, ուխտագրները սկսեցին քիչ քիչ մեկնել Բագրատից երկրի ուղիներով, ձիաներով, եղջերով և էշերով ու հետեւի:

Բայց Բագրատը նշանաւոր է ոչ միայն սուրբ Գեորգի եկեղեցովը և նրա ուխտագրութեան օրով, նա ունի ուրիշ արժանաշիշատակ հուօթիւններ էլ:

Գիւղի դեմ յանդիման, Ախուրեանի ձախ ափին, թերակղզի ձեռք բարձրաւում է մի փոքրիկ բլրակ, այդ բլրակի գագաթին կայ մի ուրիշ փոքրիկ աւերակ եկեղեցի— «Շուշանի եկեղեցին»: Շուշանը, ըստ տեղական աւանդութեան, մի արքայի, թէ արքայադիտի դուստր է եղել և այնքան սքանչուէր, որ մինչև կը զարգարէր և եկեղեցին կը դնար արդէն ժամասացութիւնը վերջացած էր լինում, դրա համար էլ նա յատկապէս իրա համար շինել էր տուել այդ փոքրիկ եկեղեցին: Գրանից մնացել է հայերէն առածը. «մինչև Շուշան զարգարվէր, ժամերը կարճակվէր»:

Ախուրեանը առհասարակ դժուարանցանելի է իր սրբնթացութեան և աւազանի արտաքոյ կարիք քարոտ լինելուն պատճառով, իսկ Բագրատի առջև առաւելու դժուար անցանելի է—այդ պատճառաւ էլ ուխտագրներից շատ հազուէ պատահում Շուշանի եկեղեցին այցելողներ: Արտաքուստ նա կուրաձէ և սրբատաշ քարերից շինած, ներսից վեցանյարի է հաղիւ 3 կամ 4 արշին տրա-

մագծով: Գրանից հիւսիսային կողմից, պատի վերին մասի վրա կայ մի արձանագրութիւն, որը եւ դժբաղդարար չը կարողացայ կարողաւ և ոչ թրականը գտնել, կանգնելու տեղի անյարմարութեան և մասամբ էլ արձանագրութեան մի մասի փչացած լինելու պատճառով: Եկեղեցին բռնած է բլրակի ամբողջ գագաթը և երեք կողմից ամատուցելի է, հարաւային կողմից երեւում են եկեղեցին տանող սանդուղքի հետքը:

Գիւղից ներքե, մի առանձին աղբտանի կողքում, կա մի մեծ և դեղեցիկաչէն եկեղեցի, քարէ չորս սիւներով: Այդ սիւներից մէկի սրբատաշ քարերի վրա կարգաւորվում է մի այսպիսի արձանագրութիւն. «Վահան քահանա զծող ՚ի Ն. Չ. Գ. թուականութեանս հայոց, ՚ի Հայրապետութեան Տեառն Պետրոսի հայոց կաթողիկոսի, ՚ի թագաւորութեան Յովհաննիսի Շահին շահի, եւ հայր Մարկոս, որդի Շապուհ...»: Գրանից պատերի վրա կան բազմաթիւ արձանագրութիւններ, իսկ մի մեծ արձանագրութիւն շրջապատում է եկեղեցին բոլոր կողմերից, պատերի վերին ծայրերով (կարնիլ մօտից): Եկեղեցուն մօտ կան մի քանի գերեզմաններ էլ, որոնցից մէկը—մի Շուշանի գերեզման, ինչպէս յայտնվում է դամբանագրից—իբր վերոյիշեալ թերակղզի վրայի եկեղեցին շինել սուղ Շուշանին է:

Կարծեմ յայտնի լուսանկար պ. Քիւրքեճեանը հանած ունի այս եկեղեցու լուսանկարը, ուստի և գուցէ նա ձևտրոյն արտադրած էլ ունենայ բոլոր արձանագրութիւնները:

Այդ եկեղեցուց փոքր հեռի կայ մի ուրիշ եկեղեցի, որին տեղացիք «Տուռուսի» (յուսական) են անուանում, այդ եւ չը կարողացայ տեսնել: Բագրատից մի ժամի չափ հեռի գտնվում են Մրէնի աւերակները:

Քրդական սպանացող կուռի վտանգը, որի մասին գրել էի անցեալ նամակով, անցել է շրջանը: Կառավարութեան ձեռք առած միջոցների զինված և խմբված քրդերին ցրվել են, իսկ ջիւղեանցիների ցեղապետը փախուսական է ընկել իր յափշտակած կնոջ հետ միասին:

Յարենի գինը 15 բուրլուց իշաւ 12-ի (խաղվարը):

Կիւրաջի

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՄԻ ԿՏՈՐ ԻՄ ԹԻՇԱՍԱԿԱՐԱՆԻՑ

Մի քիչ ժամանակից յետոյ թուղթ ու թանաքը ձեռքին եկաւ փոխ-մէլիքը մի երկու մարդկանց հետ. պատմեց որ թուրքերը բերել ու արածացրել են իրենց ոչխարը գիւղացուց ցորենի արտերում (այդպէս թշնամար փարվում են իրարու հետ հէնց իրանց գիւղացիք), ուստի խնդրում էր շախտ) * կամ «պրտակօլ» ** կազմել հասցրած մետաքի քանակութիւնը որոշելով: Ընկերներիցս մէկը կատարեց նրանց խնդիրը ծնկան վրա. սեղանը չը կար: Մի քիչ առաջ յիշեցի փոխ-մէլիքի մասին. փոքր գիւղերում մէլիք չէ նստում, այլ մի քանի գիւղերի վրա նշանակում են մի մէլիք ու ամեն գիւղերում նրա փոխ-մէլիքն է դասվում:

Տաշտուճը ունի մօտ 30 տուն. կայ մի եկեղեցի, որի քահանան նոր է ձեռնադրած. այդ քահանան շատ վարպետ է իր գործում, սակայն տեղացիք բաւական են, քանի որ լաւը չը կայ... Մի գիւղացի ասեց, որ շատ են ցանկանում ունենալ մի ուսումնարան «մեղրեցուց նման». «Վարժապետին այնպէս կը պատենք, որ քեֆը դա», լրացրեց նա: Գիւղի դիրքը բարձր է. թէ այստեղի և թէ շրջանում:

* Այստեղ արձանատւ ակտ բառն է, որ նշանակում է արձանագրութիւն:
** Պրտակօլ, կամ պրտակօլ արաւարած պրտակօլ բառն է:

անում, խորձ է բեռնում, խորձ է կրում, «կամ նի» վրա նստած կայ է կալում, աշան է անում և ուրիշ շատ գործերում նա օգնական է տղամարդին: Ոմանք ոչխարն են պահում, ոմանք կովերը, մի քանիսները կերակուր են պատրաստում, իսկ են հարում, պանիր են մակարդում, մածուկ են քամում, կաթ են կթում, հաց են թխում, ցորեն են շուարում ու լուսնում և այլն: Ամաչում են բո պարագութիւնից. այս ամիսները այն ժամանակն է, երբ ինչպէս ասում են, զբոսիք կամ քիթ սրբում ժամանակ չունեն: Ահա, թէ ինչ է ներկայացնում հայի գիւղը. իսկ եթէ աղքատ գիւղորայք տեսնում էք, պատճառը սակաւահողութիւնն է զլիսաւորապէս, իսկ վերջինիս պատճառները գանազան են... Մեղրու աղբեցութիւնը այս հարեան գիւղերում նկատելի է. գարգացման տեսակետից այդ լաւ հետեանք կունենայ, բայց պիտի ասած, սրանք վատ օրինակներ են առնում են մեղրեցիներից: Միւս օրը, երեքշաբթի, ճանապարհակցից դէպի Ձիւղեան կոչված ամառանցի կողմը Նայում եւ. չորս կողմը բեռներ ու բարձրաւորակներ են, առաջինների գագաթները ու լանջերը ձիւնով պատած են, կարկաչառու առաւելների ու աղբիւրների երկու կողմը կանաչ մարդեր են, բայց ինչ է լինում անբաշտ տարիները. ամեն տեղ կանաչ, ամեն տեղ բարձր խոտ, որոց մէջ արածում են ոչխարների հօտերը: Բարձրաւորակները ու լեռների ստորոտները կորած են ցորենի ու գարու մէջ, արտերում այստեղ և այնտեղ մանգաղը ձեռքին հնձում է հայ գիւղացին:

* Օր է, կամ օրա նշանակում է ալաչու. օրա իսկապէս, աւելի շատերին են ասում, իսկ ալաչու մէկին:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Պրոֆեսոր Անդր. Արծրունի հաղորդում է մեզ գերմանիայից հետևեալ հետաքրքիր գրական նորութիւնների մասին: «Այս օրերս ձեռք բերեալ մի գիրք, նորերուս վախճանված գերմանացի բարձր սաշտոնայ Stieber'ի (Շտիբեր) մշակարանքը, որոնք հրատարակիցան նրա մահից յետոյ: Հեղինակը զանազան բարձր պոլիտիկական պաշտօններ էր վարել մի ժամանակ յիտալիայում թակահարներու Պրուսիայի մէջ և նա է եղել, որ կարողացել է ապացուցանել թէ այն բաղադրանքները, որ իրան Վեմար շախտանիք էր անուանուած, մի փախտական չէրնօգորցի էր, որ փախաւ իր հայրենիքից, որովհետեւ այնտեղ այլ և այլ խաբէութիւններ էր գործել: Այդ հարցին վերաբերեալ երկու երեք գրութիւնները գրել մէջ բաւական հետաքրքիր կը լինեն և մեր ընթերցողներին համար և այս պատճառով ես կաշխատեմ «Մշակին» մի կարճ զեկուցում տալ այդ գրքի և մասնաւոր լեոնին վերաբերեալ գրութիւններ մասին: Իսկ մի քանի օր առաջ «Ausland» շաբաթականում լեոնի մէջ ներկայ մի կարճ ընթերցում մի յօդուածի մասին, որ սուրբազան անգլիական «Globe» լրագրի մէջ: Այդ յօդուածի հեղինակը մի ինչ որ James Breagh, խօսում է հայրի մասին, բայց ամբողջ ուղղութիւնը ինձ արձանագրական երեւցաւ, մասնաւորը որ նա էլ հնարած, մաշված համեմատութիւն է դուրս բերում հայերի և հրեաների մէջ, հաստատելով որ Հայաստան չը կայ, որովհետեւ բոլոր հայերը, իբր թէ, գաղթել են այն տեղից և այլ սրա նման անմտութիւններ:»

Մենք ստացանք մեր երիտասարդ նկարիչ պրոֆ. Բաշինջաղեանից հետեւեալ նամակը «Մշակի» մէջ տպագրելու համար: Եթէ բացած նկարչական հանդէսը, որ գտնուում է Վոլորջօվայա փողոցի վրա, Սարաջևի տանը, կը տեսի մինչև նոյն րեբերի 1-ը և այնուհետեւ կը փակվի, որի մասին հարկ համարեցի յայտնել յարգելի հասարակութեանը: Ես չեմ կարող չարտայայտել իմ ի սրտեւ անկեղծ շնորհակալութիւնս այն այնպիսիներին, որոնք եթէ ոչ ներկայացան, գեթ լրագրական խօսքով ոչ սակաւ քաջակերպեցին ինձ իմ ձեռնարկութեան մէջ: Ես ինձ կատարելապէս պարտական եմ գրում զեպի այն պար. խմբագրիչները և թղթակիցները, որոնք ամենայն ջանքով օգնութեամբ չը դաջան յորդորներ կարող հայ հասարակութեան ի նպաստ իմ հանդիսի:»

Մշակի հայոց եկեղեցու քահանայ Գրիգոր Մատթէոսեանց գրում է մեզ հետեւեալ հոկտեմբերի 1-ին եղած Մշակի տօնի առիթով: «Սեպտեմբերի 30-ից սկսած ուսումնարանների դպրատունը, որոնք հիւրընկալութեան համար գերդիս աները անբարար լինելով, իւրաքանչիւր սենեակի վար-

ձի գինը մինչև 5-10 բուրլ բարձրացաւ: Վրաց մայր-եկեղեցու գաւթում, փողոցների ամեն կողմերում, բացօթեայ նստած էր ժողովուրդի մեծ մասը: Երկարութեամբ կայարանում գինւորական երաժշտական խումբն էր ածուած: Երկարութեամբ ծախած տոմարները թիւը ուսումնարանութեան երեք օրվայ ընթացքում եղել է 7150 հատ, բացի սպիւրով, կաթերով և ձիերով եկածների թիւից: Վրաց մայր-եկեղեցու նուիրատուութեան գանձանակը, մտնողներ և այլն մտաւորապէս 2,000 բուրլ գումարի հասաւ, իսկ հայոց եկեղեցին այդ մեծաչափ հանդիսին միայն 16 բուրլ 30 կոպեկ արդիւնք ունեցաւ և մտնողին ստացաւ 20 բուրլ, ուրիշ ոչինչ:—ը նախկին, որ մեր եկեղեցուն էլ կատարվեցաւ փառաւոր ժամերգութիւն, հանդիսաւոր պատարագ, խոսիցցաւ քարոզ և կատարվեցաւ հոգեհանգիստ: Բայց միայն գերագիններն էին ներկայ հայոց եկեղեցու ժամատարութեանը:»

Գորպատի գերմանական լրագրի հաղորդում է հետևեալ: «Երկու միջոց կայ նախ ճանդցնելու նաշատիւրի սպիրտ (անմեծիակ) և խորօֆորմ: Վերջինի մասին հաղորդում են հետևեալ: մի տարիակ ամանի մէջ տաս բառակուսի տանտիւնտը տարածութեամբ ածում են երկու ֆունտ նախ մի անտիմոնտը բարձրութեամբ: Կաթիլը փառում են և երբ բոցը տարածվում է ամբողջ ամանի վրա, այն ժամանակ ճէնց ամանի մէջ անկող ածում են մինչև երեք մեծ խորօֆորմը և կրակը անմիջապէս անդուում է: Խորօֆորմը մի մասը բաւականաւոր է հանդցնելու նախ ըստինց մինչև վախճան մասը: Բոյստոկում նախ թից պատահած հրդեհի ժամանակ գործածելին խորօֆորմը և հասան զեղեցիկ հետեանքին: հրդեհը անմիջապէս հանդցնելու:»

ԱԼԵՔՍԱՆԴՐԱՊՈԼԻՑ մեզ գրում են հետևեալ: «Այսօր այստեղից ուղևորվեցան զէպի Մուշ և նրա նահանգը 300-ի չափ մշակներ: Հետաքրքիր էր տեսնել թէ ինչպէս այդ ժիր երիտասարդները, հաքնված նոր և գեղեցիկ շաբերով, տանում էին այստեղից դորձները, ինչպէս օրինակ՝ գերմանից, իտալացի, ուրալներ, կայցիներ և արձևատարներն այլ գործիչները: Կրքանք վերաբառնում են իրանց հայրենիքը:»

Նոյն տեղից մեզ գրում են: «Ալեքսանդրապոլում հոկտեմբերի 1-ից սկսած եղանակը սկսեց փոքր առ փոքր ցրտել: Այժմ շատ ցուրտ է: Ներկայումս միջերկրի կատարեալ լուծիւն է: Հայր ծախվում է ֆունտը 2 կոպեկով, միւր 5 կոպեկով, իւրը 20 կոպեկով: Ես մեծ նոյնպէս վառելիքը՝ փայտը և ածուխը:»

Թիւրքաց Հայաստանից ստացած մասնաւորներն:

մակերից տեղեկանում ենք որ այս տարի Հայաստանում, մասնաւոր էր դրամի կողմերում, հունձը շատ առատ էր: Ներկայումս եղանակը շատ ցուրտ է և ժողովուրդը շատ նեղութիւններ է կրում վառելիքի կողմից: Թիւրքաց կառավարութիւնը ոչ թէ միայն չէ աշխատում նոր անտառներ տնկելու, այլ եղածներն էլ անխնայաբար փչացնում է:»

Շատ տեղերից մեզ գրում են որ մեր գաւառներում բաւական թարածված են թէ ծաղիկը և թէ բկացաւ հիւանդութիւնները, մասնաւոր մանուկների մէջ, որոնցից շատերը զոհ են գնում այդ ցաւերին: Գաւառական բժիշկները, որքան էլ յարգելի անձնատուրութիւններ լինեն, անողոր են այդ հիւանդութիւններին դէմ առնել, շատ սակաւ միջոցներ ունենալով իրանց ձեռքերում: Եւ մեր զեղեցիներն էլ սովորաբար բժշկների օգնութեամբ չեն էլ դիմում, նախապաշարված լինելով բժշկութեան դէմ: Մեր զեղեցական ամբողջ ցաւի ժամանակ թողնում է հիւանդին ճակատագրի կամքին: Արդեօք երբ կը լինի ժամանակ որ մեր ժողովուրդը կը գնահատէ առողջապահութիւնը և նրա կանօններին համաձայն կապրի:»

ԱՐՏԱԿԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

«РУССКІЙ КУРЬЕРЪ» ԼՐԱԳՐԻ Կ. ՊՈԼՍԻ ԹԱԹԱՎԱԳՈՒԹԻՒՆ

Մենք արժանաՀաւատ աղբիւրներից իմացանք հետեւեալ տեղեկութիւնները սուլթանի տեսակցութեան մասին անգլիական դեսպանի Հեա: Լօրդ Գիւֆէրին նախ և առաջ ցաւակցութիւն յայտնեց, որ սուլթանը զրպարտութիւններին, որոնք հաւատացնում են, որ իբր թէ նա (Անգլիան) թշնամական աչքով է նայում Թիւրքիայի վրա: «Նոյն հաւաքում էր դեսպանը, նպաստակ ունեն նպատակը սուլթանի կառավարութեանը Թիւրքիայի Հեա, և անգլիական աղբի Համար Թիւրքիայի դոյուքիւնը մեծ նշանակութիւն ունի, սակայն շատ ցանկանում է, որ Թիւրքիան զօրեղ և յառաջադէմ լինի: Անգլիական կառավարութեան բոլոր ջանքերը շարունակում էր դեսպանը, նպաստակ ունեն նպատակը սուլթանի կառավարութեանը Թիւրքիայի Հեա: Անգլիական դեսպանը ողևորութեամբ սպացուցանում էր Թիւրքիայի և Անգլիա-

յի բարեկամութեան անհրաժեշտութիւնը: Այդ յառաջաբանից յետոյ լօրդ Գիւֆէրին խօսեց Թիւրքիայի զանազարի դեռ ևս չիւրազօրծված յօդուածների մասին: Անգլիական դեսպանը ցաւում է, որ սուլթանի կառավարութիւնը այդ յօդուածների իրազօրծումը մի տեսակ չնորՀ է համարում, որ Թիւրքիան անում է Վերօպային, այն ինչ, ընդհակառակն, Հէնց ինքն Թիւրքիան ամբողջապէս օգուտ կը բաղի այդ յօդուածների իրազօրծումից, որովհետեւ օսմանեան կայարութեան ապագան և ամբողջութիւնը սերտ կերպով կապված են այդ զանազարի Հեա: Այս դեսպանը ցանկացաւ արդարապէս Անգլիայի միջամտութիւնը թիւրքաց զօրծելու և մի և նոյն ժամանակ ջրվել ամեն տարածայնութիւն այդ առիթով: մատնացոյց արաւ Անգլիայի այդպիսի միջամտութիւն անելու իրաւունքի վրա և նախ և առաջ յիշեցրեց յուսիսի Ա-ի զանազարի, որի զօրութեամբ Անգլիան մեծ պատասխանատուութիւն յանձն առաւ Թիւրքիայի առաջ: Անգլիան իրաւունք ունի պահանջել Թիւրքիայից, որ այդ վերջինը աշխատէր այնքան զօրեղ զաւանյ, որ Անգլիան պատահած դէպքում կարողանար միացնել իր ուժերը նրա ուժերի Հեա և պաշտպանել նրան անիական նահանգներում յարձակումների դէմ: Լօրդ Գիւֆէրին չը տառանկեց յայտնել սուլթանին, որ կայարութեան եւրօպական կառավարները գտնվում են շատ պայմանական հիմունքների վրա և որ սուլթանը ոչինչ յոյսեր չը պէտք է զնի եւրօպական Թիւրքիայի վրա: Օսմանցիք իրանց բոլոր ուշադրութիւնը պէտք է կենտրոնացնեն Ասիայի վրա: Այդպիսի խորհրդածութիւնների Հիման վրա Անգլիան պնդում է, որ Թիւրքիան մացնէ ամեն տեղ, և մանաւանդ հայաբնակ նահանգներում: Լօրդ Գիւֆէրինը պատմեց սուլթանին անիական Թիւրքիայի տեսուր դրութիւնը: Գատարանները անարդար են, դատարանները անընդունակ, անբարոյական և արդարագատութիւնը կաշառվող, աւագակութիւնը սխալ է և մի տեսակ Հիմնարկութիւն է զարձէլ: Ինչ որ կառավարութիւնը չէ կարողանում ուղղակի տանել ազգօրտակութիւնից, աւագակները ծուռ ճանապարհով են խլում հարկերը շատ բարձր են, համարեա մուրացիանութեան

լուս. կատարի շնոր չէին թողնի մտանալ ոչխարին, եթէ մեզ անց չը կացնէին: Մի եղեղներու պարտով միջոց ամեն ինչ նկատելի էր. կանայք ու պղծիկը գոգնոցներ կնպած ու իւրաքանչիւրը մի աման վեր աւած մտնում էին ոչխարի մէջ ու կթում նրան, քանում էին ոչխարի մի օրուղիներ վայ պատարասածը ու բերում դնում էին օրի կողքին երկու քարից բաղկացած օջաղի վրա: Այժմ նախքան զէպի դեպիս ստեղծ սեղանի վրա, իբրև սարեցու սեղան չըբէ է, նրանք լաւ են իմանում, որ մեզ արանցիներն (արան—տաք) համար ցուրտ կերակուրները, օր. սերը, կամ, ինչպէս մեզանում անուանում են, ըրբամանը, իւր ու շորը, երեսը վրէն մածոնը, հում կաթը, լաւ պանիրը և վերջապէս լեռնային դեղին, այն է քարից ըրող սաւը ջուրը, որ խմելուց ատամներն ստաւում են, ու կարճ միջոցից յետոյ նորից սովածանում են, աւելի դուրեկան կը լինին, քան սովորական տաք կերակուրները: Մեզ ծառայում էր տիրոջին, իր փոքր օրդին խտած. նա մըրտնում էր օրի հետի մասը *) ու այնտեղից էր բերում ինչ որ հարկաւոր էր. այդ է, այնպէս ասած, միջերկրից, որը օրի այն մասից, որտեղ մենք էինք նստած, մի շորով էր բաժանվում: Մեր կողքին կան էին տեսած անաղին կտակայքակներ, որոնցից անորոշ կաթում էր մածոնի ջուրը, այդպէս են քանում մածոնը. մածոնաջուրը շնորք բաժին է. երբ արդէն քանում մածոնը

այնքան է, որ արժէ իւր հարկ, այն ժամանակ սկսում են կարագ իւր հարկ, տկերում, անորոշար այս կողմ և այն կողմ թխակալելով, կաթին թխակալելու, որպէս զի կարողանան մեզ տեղ հասցնել: Թէ խմելուց ու մի փոքր նախաճաշից յետոյ ճանապարհ ընկանք զէպի «Գօզ դէօլ», որ նշանակում է «կապրտ լճակ»: Ոտով դնացողները ընտրեցին կարճ, բայց քարքարոտ ելեկներ, մենք, զրատով դնացողներս, անցնելով Կիւրքու կղզված սարը, որի միւս երեսում գտնվում է Փիրգովան կղզված թուրքի գիւղը, շուտ տոկինք զէպի բարձր և մտանք ձորի մէջը, այն ձորի, օրի միջով հասում է Փիրգովան գետը, որը այս տեղերում «Սախկար սու»—ի անունն է կրում: Չորը կազմում են բարձր շղթաներ, որոնք երկու կողմից են ընկած: Կես ձորը մտնելուց տեսանք «օբաներ», ինչպէս իմացանք, փիրգովանցոց: Հանապարհ չէինք ճանաչում: Գնացիք զէպի օբաները ու ընկերներիցս մէկը տեսց, որ սա ինձ վրա ցոյց տալով՝ մեծաւոր է, եկէք ուղեցոյց եղէք մէկնեղք, մենք մտաղիր էին վարձատրելու: Բայց էլ հարկաւորութիւն չը դրացնէր. ուղի ճանապարհը արդէն մի քանիսները գտել էին: Մենք անաղարտ բարձրանում էինք, բայց ինչ ճանապարհներով, այժի, բայց ոչ գրաստի: Կտուրիւնը ցոյց է տալիս իր յօրութիւնը. անաղին ժայռեր պղծվելով լեռներից գրտվում են ցած, իրանց հետ բերելով անաղին բարեր, այդպիսով փոքր առ փոքր ձորը էրբվում է բարերով. քիչ դեր չէ խաղում զօրանում ձիւրը ևս: Գետակի ջուրը պարզ է, իսկ

այն տեղերում, որտեղ քարերի վրայով է վազում փրփրում է ամենայնպէս փրփրով երկու կողմ մերթ կանաչ մերթ քարերով շրջապատած և մերթ ձիւնի հասա չիւրաք հարկում: այս ու այն կողմում: Ահա, մի ուրիշ տեսարան, յանկարծ գետակը կորչում է աչքիցը. բայց որտեղ է թաղ կենում,—ձիւնի հասապոյն չեբտի տակ: Մէ քիչ բարձրանում և ահա հովիտներ արածացնում են ոչխարի ճոտի կանաչներում, որոնք տարածվում են գլխաւորապէս գետակներում. նայում ևս զէպի բարձր. այստեղ ու այնտեղ հարկում ձիւնը, քան էք գրաստներ, որպէս զի շուտ հասնել, ստամ էք մի փոքր էլ բարձրանանք. լճակը իս տեսնեցք իսկ և իս տեղի դիբը լճակ է, իս տեսնում է այնպէս շատ ու սպասում. համբերութիւնը հատնում է. բայց ահա, մի քիչ ևս դնալուց յետոյ սուղում գնացողները մի ձիւ բարձրացին, հայցնում են դա ինչ է, բայց իրօր է պատասխանել սպասելը. մի բույն ևս և ահա սուղուց սփռված է ցանկալի լճակը. որտեղից սկիզբ է առնում «Սախկար սու»: Եթէ անուրը քեզ յայտնի չէ լինելը դու ևս «կապրտ լճակ» անուրը կը տա յիւր: Ահա ձեզ Անդրկովկասի Չուխեղիան... երեք կողմը ստորե ու բարձրաւանգակներ են ձիւնապատ իսկ չորրորդ կողմը միւշալ ձիւն է. ձիւնների ջրերը թափվում են լճակի մէջը: Ահա արդէ մի մի կերակուր մարդ մըրում է. բայց մենք մտաղովել էինք ինչոր էլ լինի լողանալ. այդպէս էլ եղաւ. ջուրը այնքան ցուրտ էր որ ինչպէս ասում են, կտրում էր: Թուրք հովիտները զարմանում էին,

*) Օրի հետի մասը, որը փախսով ջրովում է անպիւր մասից, կոչվում է նամբը:

*) խոստովի—ժողովրդին յայտնի մի զօրաւոր սուրբ է, և նշանաւոր է նրանով որ ամեն մարդ չէ կարողանում բարձրանալ սուրբ տեղը, որը գտնվում է նոյն անունով լեռան գագաթին. ճանապարհը այնքան դժուար է, որ ուսումնարանների ստուաբ մասը մտնում է ներքեւում. վայր ընկնողի մեծ պատասը ակնաջն է մնում, ինչպէս ասում են մեզանում:

Հասած ազգաբնակչութեան կարողութիւնները: Եւրոպայի տնտեսական շեշտում էր թիւքերի ազգաբնակչութեան անոց չքաւորութեան վրա և իր խօսքերը հաստատում էր թանկանակետով: Նա ապացուցեց սուլթանին, որ ասիական բոլոր նահանգների կառավարումները 1870 թվից կիսով չափ պակասեցին: Խօսելով նահանգների ընդհանուր կառավարչութեան մասին, մեծ-բրիտանական զեւսպանը պարզապէս ասեց, որ առհասարակ բոլոր պաշտօնները ասիական նահանգներում կաշառակեր են, անընդունակ են և պէտք է նրանց այնտեղ պահել: Եւրոպայի վերջացրեց այդ պատկերը հետևեալ խօսքերով. «Այդպիսի վարչութեան ժամանակ ոչ մի մտածող էակ գոյութիւն ունենալ չէ կարող»: Ապա նա խօսեց Եւրոպայի քաղաքականութեան մասին և ասեց, որ այդ քաղաքականութիւնը ոչինչ երաշխաւորութիւն չէ պարունակում թիւքերի եւրոպական կարուածքների համար և որ ամեն միջոց պէտք է գործ դնել ասիական թիւքերի փրկելու համար, բայց այդ բանին հասնելու համար սուլթանը պէտք է վարչական փոփոխութիւններ անէ: Հաւատարմութեամբ են, որ լորդ Կիլֆերին գերեւոր վերանորոգութիւններն ոչ մի նախադիմումներ կայացրեց Հայաստանի համար, բայց խորհուրդ էր տալիս սուլթանին կատարել վերջին ժամանակներում իր ներկայացրած դանդաղ նախադիմումները զլիւսուր կէտերը: Լորդ Կիլֆերին երեք քառորդ ժամից ավելի խօսեց, իսկ սուլթանը մեծ սառնասրտութեամբ լսում էր նրան, բայց նրա զեմբի վրա նկատելի էր շփոթութիւն: Թաղաւորը խիստ վշտացած էր: Նա մի քանի խօսքերով պատասխանեց, որ իր կառավարութիւնը լրջութեամբ ուշադրութեան կանն բոլորը, ինչ որ իրան ասեց արիւ լորդը և երբ որ կանցնեն դուրբանբայրամի տօները, ետանդով կը զբաղվի ասիական վերանորոգութիւններով: Այ մէկի, ոչ էլ միւսի կողմից ոչ մի խօսք չարասանվեցաւ եզրիպատկան գործերի մասին: Լորդ Կիլֆերին տխրութեամբ հեռացաւ սուլթանից, երեւի, զգալով, որ առաջուայ պէս կրկին անաշուքութիւն ունեցաւ: Այս շաբաթ լորդ Կիլֆերին իր ամուսնու հետ հրաւիրվեցաւ Ճաշի կայսերական պալատում, բայց նա չընդունեց հրաւերը:

Աշխատում են համոզել նրան հրաւերը ընդունել: Այսօր վերջացան բայրամի տօները: Հետաքրքիր է իմանալ, թէ ի՞նչ կը լինի հետևեալ շաբաթին: Խոստումները խիստ շատ են արված:

Մ Ր Տ Ա Ք Ի Ն Լ Ո Ւ Ր Ն Ի

«National Zeigt» լրագիրը հաղորդում է, որ Բալթիկում Ս. Պետերբուրգ ուղևորվելուց առաջ նախադրուշութիւն ստացաւ իր յանձնարարութեան հետևանքի մասին: Լրագիրը նկատում է, Բալթիկի փնտրում է պատերազմական մի միջնադար, որը ուսու դեմքերով լինել և մի կ'նոյն ժամանակ պիտանի բազմաթիւ սահմանադրական և պատասխանատու միջնադարի համար: Այդ կրկնակի և դժուար դերը կատարելու համար իշխան Ալեքսանդր ընտրեց Լէսովոյ ուսու դեմքերով, որը իշխանի գեներալ-ադիւտանտն է: «National Zeigt» լրագիրը կարծիքով, Բալթիկում յանձնարած էր ստանալ Ռուսաստանի համաձայնութիւնը այդ գեներալին պատերազմական միջնադար նշանակելու համար: Երբ Բալթիկում Ս. Պետերբուրգ ուղևորվեցաւ, Սօֆիայի մէջ ուսաց կառավարութեան մի հրաման ստացվեցաւ, որով գեներալ Լէսովոյ և նրա արիւստանտ կապիտան Պոլիկով Ռուսաստան կանչվեցան: Վերջը «National Zeigt» լրագիրը կասում է, որ Ռուսաստանը իր ցանկութիւնը դրանից պարզ անկարող էր արտայայտել:

«Republique Française» լրագիրը խօսքերի համեմատ Չինաստանը ոչինչ իրաւունք չունի միջամտելու Տօնկինի գործերին: Ինչ կը վերաբերի Չինաստանի երեսակցական բարձր իրաւունքներին: Անամի վրա, դրանք կայանում էին ողջոյնների փոխարինութեան և փոքր ընծաների մէջ, որոնց համար ինքը Չինաստանը վճարում էր: «Նիթէ այդ իրողութիւնը յայտնի չէ չինական զեւսպանութեան, ստում է վերոյիշեալ լրագիրը, մենք պատրաստ ենք ապացուցանել մեր խօսքերը չինական պաշտօնական և անվիճելի դոկումենտներով:

Հոկտեմբերի 23-ին սուլթանը ընդունեց հրէական բարեփոխութիւն: Նորին մեծութիւնը սրտանց ընդունեց նրան և հաւատացրեց, թէ ինքը շատ հետաքրքրված է հրէաների վիճակով և շահերով: Սուլթանը շնորհեց բարեփոխութիւն Օսմանի շքանշանը առաջին կարգի:

«Times» լրագիրը հաղորդում է, թէ սուլթանը յանձնեց Երկրի Կիլֆերինին կամանց մասնաժողով կազմել Անատոլիայի մէջ եղած երկրաչարժից վնասվածքներին օգնելու համար: Անդրաշխան զեւսպանի ամուսնին այդ նպատակով կօնցերտ է կազմում, որ տրվելու է նոյեմբերի 15-ին:

«Times» լրագիրը հաղորդում է, որ ճիշտ չէ այն կարծիքը, իբր թէ Բ. Կուռը անարարութեամբ կը վերաբերի պետական յեղափոխութիւններին: Բազմաթիւ մէջ: Թէպէս Բ. Կուռը առաջ կարծում էր, որ անելի լաւ է չը միջամտել բազմաթիւ գործերին, այլ միայն չէզոք կերպով հսկել նրա քաղաքականութեան վրա, բայց այժմ նա հասաւ այն եզրակացութեան, թէ որովհետեւ բազմաթիւ կառավարութիւնը չափազանցում է իր պահանջները, որոնք չեն համապատասխանում Բերլինի դաշնագրի պայմաններին, Բ. Կուռը արժանաւորութիւնը թող չէ տալիս մնալ իբրև անտարբեր դիտող: Այդ պատճառով Բ. Կուռը մի շրջաբերական ուղարկեց պետութիւններին, որի մէջ ասում է, թէ իշխան Ալեքսանդրի ճառը ազգային ժողովի բացման ժամանակ, ժողովի պատասխանը այդ ճառին սուլթանի բարձր իրաւունքներին չեն համապատասխանում: Պատասխանի մէջ ժողովը իշխանի վերաբերութեամբ անհամապատասխան բառեր է գործածում, օրինակ «բաճ», «անկախութիւն», «թաղաւոր» կային: Բ. Կուռը բողոքում է այդ բառերի դէմ:

«Times» լրագիրը հաղորդում է, որ Բալթիկում Ս. Պետերբուրգ ուղևորվելուց առաջ նախադրուշութիւն ստացաւ իր յանձնարարութեան հետևանքի մասին: Լրագիրը նկատում է, Բալթիկի փնտրում է պատերազմական մի միջնադար, որը ուսու դեմքերով լինել և մի կ'նոյն ժամանակ պիտանի բազմաթիւ սահմանադրական և պատասխանատու միջնադարի համար: Այդ կրկնակի և դժուար դերը կատարելու համար իշխան Ալեքսանդր ընտրեց Լէսովոյ ուսու դեմքերով, որը իշխանի գեներալ-ադիւտանտն է: «National Zeigt» լրագիրը կարծիքով, Բալթիկում յանձնարած էր ստանալ Ռուսաստանի համաձայնութիւնը այդ գեներալին պատերազմական միջնադար նշանակելու համար: Երբ Բալթիկում Ս. Պետերբուրգ ուղևորվեցաւ, Սօֆիայի մէջ ուսաց կառավարութեան մի հրաման ստացվեցաւ, որով գեներալ Լէսովոյ և նրա արիւստանտ կապիտան Պոլիկով Ռուսաստան կանչվեցան: Վերջը «National Zeigt» լրագիրը կասում է, որ Ռուսաստանը իր ցանկութիւնը դրանից պարզ անկարող էր արտայայտել:

սուլթանը կառավարութիւնը եկող տարի կը կարողանայ փոքրացնել ծախսերը այդ նահանգները գրաւող զորքերին պահպանելու համար և այդպիսով պետութեան ընդհանուր ծախսերի բիւջեան էլ կը պակասի: Ծախսերը Բօսնիայի և Հերցեգովինայի վարչութեան համար կը ծածկվեն այդ նահանգների կառավարներից, հետևապէս այդ ծախսերը չեն ծանրաբեռնի ընդհանուր բիւջեան: Սրտանց ողջունում եմ ձեզ, կատարելապէս հաւատացած լինելով, որ ձեր սահմանադրական պարտականութիւնների կատարելը հաւատարիմ և միաձայն կը լինի:

«Մ Շ Ա Կ Ի» Հ Ե Ռ Ա Գ Ի Ր Ն Ե Ր

Հ Ի Մ Ս Ս Ս Ե Ր Ն Գ Ռ Ր Տ Ա Ք Ի Ն Լ Ո Ւ Ր Ն Ի Տ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 24 հոկտեմբերի: Երէկ Գրիգոր վերադարձաւ Ս. Պետերբուրգ Մեծ իշխան Կօնստանտին Նիկոլաւիչէ: Այսօր կը կայանայ պետական խորհրդի երկրորդ նիստը համալսարանական կանոնադրութեան մասին, ուր, որպէս էկսպերտներ, հրաւիրված են ժողովրդական լուսաւորութեան միջնադարական խորհրդի Լիւբիմով և Գեօրգիևի անդամները: Լրագիրները հաղորդում են, որ նոյեմբերին կը քննվի փոստային բաժնի նախկին ղեկավար Պերֆիլիովի դործը:

ՎԵՍՏՄԱԿ, 24 հոկտեմբերի: Վեատիկա դեպի վրա ստուռ է լողում: 5⁰ ջուրտ է: ՊԵՐՄ, 24 հոկտեմբերի: Կամա գետը սառուցով ծածկվեցաւ: 14⁰ ջուրտ է:

ՌԻՅՍ, 24 հոկտեմբերի: Բէլայա գետի վրա ստուռ է լողում: Սահնակի ճանապարհ բացվեցաւ:

ԲԵՐԼԻՆ, 24 հոկտեմբերի: Երէկ հասաւ այստեղ աւստրիական թագաժառանգը իր ամուսնի հետ:

ՓԱՐԻՑ, 25 հոկտեմբերի, «Bиржевая газета» լրագիրը հերքում է տարածված լուրերը իբր թէ այստեղ բանակցութիւններ են սկսվել 100 միլիոն ոսկով ուսուց նոր փոխառութիւն հրատարակելու համար:

ԲԵՐԼԻՆ, 25 հոկտեմբերի: Մեծ իշխան Վլադիմիր Ալեքսանդրովիչ Փարիզից կը հասնի այստեղ 30-ին հոկտեմբերի:

Խմբագիր—հրատարակող Գ Ի Ր Ն Ե Ր Մ Ր Տ Ո Ւ Ր Ն Ի

Երբ մեզ տեսնում էին լողալիս, նրանք պատմեցին, որ մի քանի օր առաջ մի թուրք էր խեղդվել այս լճակում. խեղդվողը միւս թուրքի հետ ձի նստած քշել են դէպի լճակը, որ տեսնելով թէ ումիկը լաւ կը լողայ, Բայց երկրորդ անգամ ձին յանկարծ խորն է ընկնում. թուրքը ընկնում է ջրի մէջ և խեղդվում: Ամբողջ գիւղացիք լաց ու կոծ բարձրացրած գալիս են լճակի առաջը քանդում, որպէս զի ջուրը պակասի, որ կարողանան զիսկը հանել. բայց չեն կարողանում, նախ, որ լողալ չեն իմանում, իսկ երկրորդ լաւ լողացողն անգամ ջրի սաստիկ ցրտութեանը չէր կարող զիսկապէս վերջապէս մի հայ խորհուրդ է տալիս մի մակոյի չինի ու մեծ կարծով հանել. այնպէս և անում են:

Այժմ ասենք, թէ ինչու գետակը «Սախկար» է կոչվում: Սախկար—կոչում են սպիտակ ձակասա անեցող ոչխարին: Աւանդութիւն կայ, որ երբ ոչխարի հօտերը այդ «Սախկար-լճակ»-ի մօտ արածիկի վրա եղել, լճակից դուրս է եկել մի «սախկար» ու խառվել է ոչխարներից մէկի հետ, որից ծնվել են երկու գառներ և որոնք «սախկար»-ին միւս տարին տեսնելով, նրա ետից խորատուղի են լճակի մէջ: Նկնց այն օրուանից գետակը կոչվում է «Սախկար-ու», այսինքն «Սախկար-ջուր»: Լճակի արևելքում վայրենի խտեր շատ են պատահում. նոյնպէս քրէժը յաճախակի պատահող որս է պատահելու ամառային որսորդների համար: Ծառ կամ թուփ ասածը այստեղ բնաւ չը կայ: Թուրք հովիտները մեզ ասեցին, որ թէ լճակը ու թէ արևում կանգնած հասարակ քարերը սուրբ են և, իսկպէս ցոյց տուեցին, որ քարի մօտ ճրագ վառել են: Թէ ինչու է սուրբ, շատ հասկանալի է. նախ, որովհետեւ լողալ չը գիտեն, հետևաբար ծանօթ չը լինելով ջրի խորութեան հետ, կարծում են անսասն և, ուրեմն և նորա մէջ ընկնողն էլ դուրս չի գալ, վասնորոյ շատ սաստիկ երկիւղ են կրում. իսկ յայտնի իրողութիւն է, որ տղետ ժողովուրդը սուրբ է համարում նրան, որին իրանից անելի հզօր է համարում և որից, հետևաբար, նա կարծում է, որ կարծած է իր կեանքը: Եթէ մէկը, ինչպէս լսեցի, գնա նրանց ասի, թէ լճակը բարկացել է, ինչու է, ք առաջը բացել, նրանք անշուշտ գնալու են ու կտակելու լճակի առաջը, ինչպէս էր սուսալ, Ասիական Բացարձակ դժուարութեամբ էին լճակի գրեթէ երեք քառորդում գտնվող մի քարին խփում: Հարմոնիումի քաղցր ձայները, երբ տեսարարական բուռն զբաղմունքները, որոնք արտայայտվում էին երգերով և տխուր լճակի վրա դարերից ի վեր փչող թափին մի ներգաշխակութիւն էին կազմում: Մի և նոյն ճանապարհով եկանք Վրթաբլուրի գլուխը, իսկ այնտեղից ուղղակի Տաշտուռ. մութն էր երբ տեղ հասանք:

Մի քանի օր են մնացելը գիւղումը: Մի օր մի ընդհանուր քեֆ սարքեցինք, բերել տունը նուազածներին. դրեթէ ամբողջ գիւղը հաւաքվել էր մեծից մինչև փոքր. ճաշից յետոյ սկսեցին սրբել, ամեն կողմից շարժ էին տալիս պարզին, իսկ վերջինս տալիս էր նուս-

գածուններին, որոնք ընդամենը ստացան 1 ր. 20 կ. իսկ թէ սրբան շնորհակալ եղան մեղանից, անստեղծ: Պարից յետոյ մէջ մտան մի քանի ջահիլներ և սկսեցին հերթով իրելու երկու շաւիղի մասին, որ նշանակում է գոտեմարտել նուազ ամբուն համար. այսպիսի դէպքերում հաղիւ թէ կուլ չէ ծագում. զորովնակ, երբ մարտնչողներից մէկը յաղթելու վրա է, յաղթվողի բարկամենքը օգրուկեան են համարում և աշխատում են միմյան վայր գցել. զալիս են վերջինիս կուսակիցները և այլն: Երկիւղեան ամենքս նոյն ուրախութեամբ վերադարձանք տուն. քիչ ժամանակից յետ ամբողջ ցրտեց. խրաբանչիւրի դէմքը բաւականութիւն էր արտայայտում: Մտաւայ յիշելու, որ այսօր միջին բուրդը մարդով, օրովնակ մտաղիլ էին եքսը:)

խտղուր: Միւս օրը կիրակի էր, յունիսի 31-ը. վճակ էինք վերաբաւեալ տուն, այն է լիճքվադ: Մնացել էինք երկու հօղի, միմաները գնացել էին տանք տուն, իսկ տանք այլ գիւղեր: Ես և ընկերս գնացինք ոչխարի խտղին ներկայ լինելու, որովհետեւ զիւղացիք շատ էին խտղել: Առուի մօտ նստած զիւղացիք խտղում էին ոտակալ դառնութիւն: Բարի աշողում ձեզ, Աստուած բարաբեաթ) տայ, շնորհաւոր լինի, ստում էինք մենք:

գածուններին, որոնք ընդամենը ստացան 1 ր. 20 կ. իսկ թէ սրբան շնորհակալ եղան մեղանից, անստեղծ: Պարից յետոյ մէջ մտան մի քանի ջահիլներ և սկսեցին հերթով իրելու երկու շաւիղի մասին, որ նշանակում է գոտեմարտել նուազ ամբուն համար. այսպիսի դէպքերում հաղիւ թէ կուլ չէ ծագում. զորովնակ, երբ մարտնչողներից մէկը յաղթելու վրա է, յաղթվողի բարկամենքը օգրուկեան են համարում և աշխատում են միմյան վայր գցել. զալիս են վերջինիս կուսակիցները և այլն: Երկիւղեան ամենքս նոյն ուրախութեամբ վերադարձանք տուն. քիչ ժամանակից յետ ամբողջ ցրտեց. խրաբանչիւրի դէմքը բաւականութիւն էր արտայայտում: Մտաւայ յիշելու, որ այսօր միջին բուրդը մարդով, օրովնակ մտաղիլ էին եքսը:)

խտղուր: Միւս օրը կիրակի էր, յունիսի 31-ը. վճակ էինք վերաբաւեալ տուն, այն է լիճքվադ: Մնացել էինք երկու հօղի, միմաները գնացել էին տանք տուն, իսկ տանք այլ գիւղեր: Ես և ընկերս գնացինք ոչխարի խտղին ներկայ լինելու, որովհետեւ զիւղացիք շատ էին խտղել: Առուի մօտ նստած զիւղացիք խտղում էին ոտակալ դառնութիւն: Բարի աշողում ձեզ, Աստուած բարաբեաթ) տայ, շնորհաւոր լինի, ստում էինք մենք:

մտնեալով: «Այ, դուք բարով հաղոր բարի էք եկել, սաղ ընէք» պատասխանում էին նրանք: Նստեցինք: Ինչպէս սովորական է մի ուլ մորթիցին, մի փոքր յետոյ կկան կանաչքը, իրանց հետ բերելով փլաւը, իբրև ընտրի կրակուր: Մենք պատրաստվեցանք գնալու, որպէս զի կարողանայինք սեղ հասնել. մեզ ինչոքեցին մնալ, բայց ուշ էր, պէտք էր շտապել: Խտղեցինք մի երկու բաժակ հում կաթը: Գիւղացիք երեկ կամեանում էին երկիւղայ պարտքը հատուցանել, նրանք չէին իմանում, որ առանց էն էլ մենք մնացինք իրանց պարտական: Երեկոյեան լիճքվադ էինք...

Միբիլի ընթերցող, շատ կարելի է պակասութիւններ շատ գտնես, բայց ներողամտ եղիլ. իմացած լինիս, որ ես գրել եմ այն, ինչ աչքովս է ընկել, գրել եմ այն, ինչ որ կայ. չեմ աշխատել գեղեցիկ գրել. այլ աշխատել եմ գրել խտղութիւնը և զլիսաորակէս, չեմ ասում բացատարէս, այն իսկութիւնը, որը հետաքրքիր է ամենի համար:

Շատ կարելի է, որ ընթերցողներից շատերին անմասն ժողովրդական բառերը կոչա ու խորթ թան, բայց ինչ արած, որ ես՝ այսպէս վարվել անկարող եմ...

Բ.

